

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
Centraleta Girona: 972 18 64 00
Centraleta Barcelona: 93 227 66 00
Atenció al client: 972 18 64 80
Redacció Girona: Güell, 68. 17005
Redacció Barcelona: Diputació, 284, 4t. 08009

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Jordi Grau (Girona), Pepa Masó i Joan Rueda (Informació general), Miquel Riera (Presència i Cultura), Xevi Sala (Europa-Món), Ramon Roca (L'Econòmic), Lluís Martínez (coordinació amb El Punt Avui Televisió), Ferran Espada (Local).
Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Pilar Esteban (Europa-Món), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Jaume Vidal (Cultura), David Castillo (Suplement Cultura), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jordi Molins (Disseny), Montse Martínez (Apunts), Carme Torns (Documentació), Susanna Oliveira (Barçakids), Marcela Topor (Catalonia Today), Jaume Batchellí (Producció), Montse Oliva (delegada a Madrid), Pere Gorgoll (Necrològiques), Antoni Dalmau, Tura Soler, Xavier Castillón i Anna Puig (Comarques Gironines), Mercè Ribé (Camp i Ebre), Joan Poyano (Lleida), David Brugué (Catalunya Central), Ricard Palou (Maresme).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.
Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web
Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/tvjdsp>

A la tres

Joan Rueda / jrueda@elpuntavui.cat / [@Joan_Rueda](https://twitter.com/Joan_Rueda)

El seny i la rauxa

JxCat i ERC no acaben de tancar un acord d'investidura. Bé, de tot el que rodeja una investidura anòmala per l'escenari de repressió que vivim provocat per la incompetència del PP, per la seva incapacitat de trobar una solució política a un problema polític. A hores d'ara, ERC, que té una miqueta la paella pel mànec en ostentar la presidència del Parlament, no veu clares cap de les propostes que llança JxCat. I no les veu clares perquè, en l'escenari actual, repeteixo, sí que veu clar que tindrien conseqüències penals. Si s'hagués celebrat el ple amb una investidura a distància, de ben segur que ara, de nou, el president del Parlament i una part de la mesa estarien imputats per desobediència. I pitjor encara, vistos els avisos de la fiscalia, Jordi Turull, Josep Rull, Raül Romeva i Dolors Bassa tornarien a ser a la presó. Tot plegat, fa que Roger Torrent hagi de reflexionar totes i ca-

“La rauxa i les acusacions mútues no ens duren enlloc. Usem el seny per cercar una solució

dascuna de les seves accions.

Ara, JxCat també té raó. Carles Puigdemont és el president legítim del país. Però no és només això; resulta que els independentistes van guanyar les eleccions amb més de dos milions de vots i que gairebé un d'aquests, un milió de vots, se'ls va endur la candidatura que va prometre la restitució de tot el govern legítim. I ho va fer mentre el PP i els seus socis del 155

demanaven a Puigdemont que es presentés per saber quins suports tenia. Doncs en tenia. Però ara resulta que el president legítim podia ser candidat però no president.

La situació és molt complexa i necessita intel·ligència en la cerca de solucions. De res servirà la rauxa. No serveix de res que els uns culpin els altres de traïdors i els altres culpin els uns de voler fer descarrilar el procés perquè encara duen a dins l'ànima de CiU. Ens servirà el seny. En determinats casos el seny pot semblar i, fins i tot, ha estat renúncia. Però no necessàriament. Potser el camí cap a una sortida. La que sigui, la més efectiva. En tot cas, per a mi, la del doble govern, amb un executiu a Brussel·les que internacionalitzi el procés cada dia, ho era. La República no es va fer efectiva, però es va proclamar. La tenim. No pot governar des d'aquí, és cert. Però la tenim, i pot governar des de l'exili.

EDITORIAL

Un rei sense crèdit a Catalunya

■ Quatre mesos després de la sorprenent al·locució televisiva del rei Felip VI el dia 3 d'octubre com a resposta al referèndum d'independència de Catalunya, les relacions de la Corona amb les poblacions on manté una vinculació històrica per raó dels títols que ha ostentat i que actualment han passat a la seva primogènita no passen pel seu millor moment. No seria gens exagerat afirmar que uns minuts de televisió han trencat qualsevol tipus de connexió que s'hagués pogut teixir per mitjà d'oneroses iniciatives de l'estil de la Fundació Princesa de Girona. La falta absoluta de sensibilitat i empatia demostrada pel cap d'estat envers els seus conciutadans víctimes de les porres ha marcat profundament unes comunitats on la monarquia ja no era gaire popular.

■ **Quan el cap d'un estat genera una animadversió, o com a mínim un sentiment d'incomprensió, tan profunda en una part de la seva ciutadania no hi ha dubte que estem davant un símptoma de mal funcionament de l'Estat. A Espanya, tanmateix, sempre hi ha hagut tendència a interpretar aquests símptomes com una malaltia de la ciutadania. Caldrà veure si a curt termini hi ha algun intent ja no de demanar disculpes a la població, que és el que en justícia hauria de passar, sinó de recompondre unes relacions institucionals que seria bo que es refessin sigui quin sigui el futur polític del país. És indiscutible que a bona part de Catalunya, fins i tot independentment de la posició amb relació a la sobirania, el republicanisme és una opció política clarament majoritària. I quan una monarquia desatén el seu paper constitucional d'arbitratge per alinear-se contra una part de la població, només pot mantenir-se per força.** ■

De reüll

Anna Puig

Sentir-se català

Diu que se senten catalans, espanyols i europeus. Però és mentida. De catalans, ben gota. Un català, o un que s'hi senti –no és qüestió de lloc de naixement sinó de disposició a la pertinença–, sap que la nostra llengua ha patit, al llarg de la seva història, contínues repressions i atacs amb l'objectiu de fer-la desaparèixer del mapa lingüístic. El principal opressor ha estat, per antonomàsia, Espanya (en forma de monarquia, de dictadura o d'estat modern). I superar cada batzegada ha comportat un sobreesforç i, cal destacar-ho, una unitat d'acció de totes les forces que en aquell moment es podien definir com a catalanistes. La política lingüística catalana ha estat exemplar i, tot i això, tampoc podem afirmar amb rotunditat que la nostra llengua gaudeixi d'una salut immillorable. Ara, però,

Ciudadans vol convertir la llengua catalana en un malalt terminal

Ciudadans vol tornar a enviar el català a l'UVI. Convertir la parla nostrada en un malalt terminal. I presentarà una proposició de llei al Congrés perquè el català no sigui un requisit per accedir a un lloc de treball a l'administració. De fet, ho volen aplicar a totes les llengües que ells qualifiquen de cooficials –perquè el castellà és, per Ciudadans, l'únic idioma oficial i el que està per sobre de la resta–. Aquesta és la seva política d'acció. La que s'ha de tenir en compte. No aquelles arengues en les campanyes electorals, que farceixen amb un cor penjat al pit amb la tribandera. Que, per cert, les arengues també les fan en castellà.

Les cares de la notícia

DOCTOR I PREMI NACIONAL DE RECERCA

Roderic Guigó

Excel·lència i avís

El cap de bioinformàtica i genòmica del CRG i premi nacional de recerca posa de manifest les complicacions que l'aturada de l'administració està generant en l'àmbit científic. Sort encara que les donacions de particulars per finançar la investigació no paren de créixer.

CANCELLERA D'ALEMANYA

Angela Merkel

Sense autocrítica

La cancellera va ratificar ahir la intenció de governar quatre anys més amb l'SPD. Però si els socialdemòcrates de Schulz han fet autocrítica de la "gran coalició" i el seu líder avança el relleu, la líder conservadora desoeix les queixes del seu partit i no pensa canviar la manera de governar.

ACTRIU

Emma Vilarasau

A escena

La defensa d'un camp de pomers a Anglaterra centra l'obra de Nell Leyshon, dramaturga i novel·lista britànica. L'actriu protagonitza al Teatre Lliure el debut professional a Catalunya d'una de les plomes més reconegudes a la cartellera britànica actual.

